

Til nr. 2269

Under nutidens supermarkedsforhold ved salg af masseproducerede fødevarer må staten have en vis levnedsmiddelkontrol.

Dansk lovgivning og praksis er imidlertid gået langt hinsides denne statsopgave. Her må folketinget sætte ind og sørge for, at aktivitetsområdet for statens levnedsmiddelinstitut nedskæres med 75 pct., og at der anvendes økonomisk snusfornuft på det tilbageværende felt.

Til nr. 2270

Resultaterne står ikke mål med udgifterne; derfor meddeler Danmark OECD, at vi udmelder os pr. 1. januar 1981.

Til nr. 2271

Resultaterne er mikroskopiske. Danmark udmeldes pr. 1. januar 1981.

Til nr. 2272

Socialiseringslov nr. 230 af 1972 om statens erhvervelse af fritidsejendomme ophæves.

Til nr. 2273

Det er ikke skattedyernes opgave at opbygge sommerhuscentre.

Til nr. 2274

Statens bygge- og boligfond nedlægges med det omgående.

Til nr. 2275

Fondens aktiver sælges.

Til nr. 2276

Lovbekendtgørelse af 11. juni 1973 om statens bygge- og boligfond ophæves.

I den nuværende valutamisere er det utilrådeligt at bruge statsmidler til gavn for udprægede hjemmemarkeds erhverv, der generer betalingsbalancevirksomhederne.

Nye bygningsfredningsudgifter efter ministerens forgodtbefindende ophører.

Til nr. 2277

Ved gennemførelse den af Fremskridtspartiet udarbejdede »Redningsplan for Danmark« vil departementets område inden finansårets udløb være næsten totalt afskaffet.

I henhold til Redningsplan for Danmark skal bruttoprisen på arbejdskraft nedsættes med 5 pct. ved overenskomstfornyelserne i foråret 1981. De 5 pct.s nedsættelse af bruttoprisen på arbejdskraft gælder hele den private produktionssektor og skal kompenseres over for lønmodtagerne ved at den skattefrie bundgrænse hæves til kr. 38.000 pr. skattedyder med fuld overførselsret mellem ægtefæller. En 5 pct.s nedsættelse af bruttoprisen på arbejdskraft vil selvfølgelig nedsætte priserne på danske varer, især i forhold til hvilke prisstigninger der vil følge, hvis bruttoprisen på arbejdskraft fik lov til at stige de sædvanlige 10–12 pct. pr. år. Der er i realiteten tale om en difference i bruttoprisen på arbejdskraften i den danske produktionssektor på omkring 15 pct. for 1981 – hvadenten det er Fremskridtspartiets forslag, der bliver vedtaget, eller det bliver det af regeringen fremlagte finanslovsforslag, som bliver vedtaget. Denne forskel i bruttoprisen på arbejdskraft indebærer en forskel i udsalgspriserne på varer fra den danske produktionssektor på ca. 7,5 pct., hvis det bliver Fremskridtspolitikken, der bliver vedtaget i stedet for den socialdemokratiske regerings forslag til finanslov.